

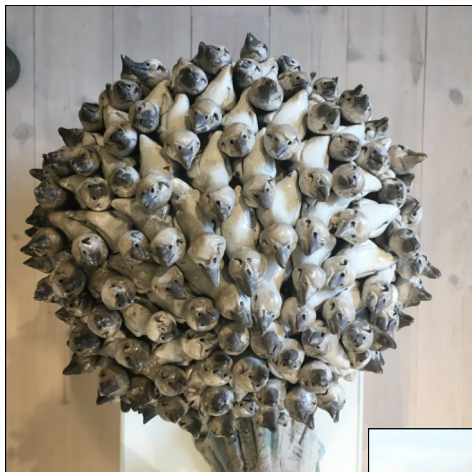

Løssalg: 52,50 kr.

ISSN 1904-6375

DANSKE POTTEMAGERE

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af 1894

**Nye medlem-
mer side 7**

Mindeord side 5

Nr. 55
Juli 2020
www.danskepottemagere.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

Formandens leder	Side 1
Kopisagen afgjort	Side 1
Min rejse til Kina	Side 2
Ovnhusmarkedet	Side 3
Mobil drejning	Side 4
På Frilandsmuseet	Side 4
Mindeord	Side 5
Hverdag trods Corona	Side 6
Holmegaard Værk	Side 6
Nye medlemmer	Side 7
Annoncer	Side 8

Ansvarshavende redaktør:

Meike Diederichsen
Malling Bjergervej 66
8340 Malling
meikeskeramik@hotmail.com
Tlf: 26 37 78 30

FORMANDENS LEDER

Af Signe Kähler

O tempora, o mores!

Oh hvilke tider, oh hvilke skikke! Tjah, nu er det ikke Ciceros Rom og Italien i førkristen tid, jeg hentyder til, men mere en refleksion over nutiden og alle de nye skikke, coronatiden har bragt med sig. "Det forsømte forår" får en helt ny betydning her med aflysninger af generalforsamling, drejemesterskaber, markeder og festivaler. Vi må iføre os ansigtsmasker og håndsprit og holde behørig afstand. Knus, kram og håndtryk er bandlyste, og vores omgangskreds indsnævres.

Det har helt sikkert ramt mange af os i vores værksteder og butikker. Det har vendt op og ned på alle fremtidige planer, og det har kastet nogle af os ud på usikker grund. Jeg har sendt alle af jer varme tanker ind imellem og et ønske om, at I alle havde det godt og kunne klare strabadserne. Forhåbentlig vender tingene lige så stille, og vi ser et Danmark, der langsomt kommer i gang igen. Jeg har hørt, at visse steder er der igen begyndt at være gang i sommermarkederne, og udstillinger åbnes igen. Fortsat dog med afstand, begrænsninger og værnemidler som en nu naturlig del af hverdagen.

I bestyrelsen har vi haft mange drøftelser, om vi skulle afholde generalforsamlingen til oktober. Leje af spejderhytten "Godset" var udskudt, og Vrå Højskole var også indforstået med, at vi først af-

holdt noget i oktober – MEN så blussede coronavirus frem igen i Nordjylland, og taget i betragtning af, at vi skulle sove tæt og køre i bus sammen – og at ikke alle vore medlemmer er lige unge, så valgte vi at udskyde dette års medlemsweekend og generalforsamling til **d. 13-14 marts 2021**.

Vi er i bestyrelsen godt klar over, at vi derved bryder foreningens vedtægt § 4 Stk. 2. *Ordinær generalforsamling afholdes hvert år inden 1. juni.* - men det gjorde vi allerede, da vi udskød generalforsamlingen til efteråret. Vi er alle i bestyrelsen indstillet på at arbejde et år mere, selvom nogle af os var på valg. Alle har sagt, at de gerne vil genopstille, så vi håber ikke, at det giver for mange løftede øjenbryn og pegen fingre i foreningen, at vi fortsætter på denne måde. Vi gør det for et fælles bedste.

Jeg glæder mig til, at vi alle atter kan ses og være sammen. I mellemtiden må vi nøjes med at glæde os over artiklerne i bladet her. I det mindste giver bladet et lille indblik i, hvad der rører sig i foreningen, så skriv endelig til bladet, så snart I har en ledig stund.

Med ønsket om en god sommer og mange varme sommerhilsner til jer alle. Signe Kähler

KOPISAGEN AFGJORT

Danske Pottemagere har tidligere skrevet om keramikeren Anne Blacks sag mod Salling Group og Ronald A/S, der havde fået lavet keramik, som til forveksling lignede hendes, og solgte produkterne billigt i Netto tilbage i 2016. Hun rejste en erstatningssag, og nu har Østre Landsret netop afsagt den endelige dom i sagen.

Det er imidlertid ikke den første dom. Allerede sidste år blev Netto kendt skyldig i Sø- og Handelsretten, men ankede. Derfor er det en ekstra lettelse, at Anne Black nu får de 300.000 kroner, som erstatningen lyder på. Oprindeligt var erstatningskravet på 1.5 millioner, og selvom beløbet nu er formindsket, er dommen alligevel positiv for alle, der arbejder med design.

MIN REJSE TIL KINA

Af Nina Lund

"Hvis du forsætter med at grave, ender du i Kina"- det fik jeg ofte at vide som barn, når jeg sammen med naboens drenge gravede jordhuller. Tanken var besnærende. Senere i gymnasiet læste en kinesisk eksilforfatter højt af sin roman. Året var 1989 - "Den himmelsk Freds Plads" og Kina blev lige pludselig et helt andet land end mit barndoms H.C. Andersens Kina.

Efter min læretid i La Borne, Frankrig (1992-1997) og opstart af eget værksted i Hedegård sammen med keramikeren Jean Francois Thierion, begyndte jeg at høre om franske kollegaer, der havde besøgt Jingdezhen - byen, hvor porcelænet stammer fra. Det lød ret spændende - en hel by på størrelse med Århus, hvor der var blevet produceret porcelæn siden år 600, og bjerget 60km derfra, hvor kaolinet blev udvundet. Da jeg sidste forår blev inviteret af en japansk keramik til at deltage i Taoixchuan Autumn Art Fair, var jeg derfor meget hurtig til at sige ja.

Midt i oktober 2019 rejste jeg sammen med keramikeren Susan Lange, vores døtre og nogle meget tunge kufferter til Shanghai. Efter to overnatninger i den imponerende by, hvor vi blandt andet besøgte M50 - en gammel fabrik, der er indrettet til små værksteder for kunstnere og kunsthåndværkere, kunne vi tage lyntoget 4 timer østpå til Jingdezhen, som ligger i den nordøstlige del af Jinangxi provinsen.

Her mødtes vi med de andre udstillere i Taoixchuan - et to kvadratkilometer stort område, der før husede nationale porcelænsfabrikker, men som nu er moderniseret på smukkeste vis og rummer et historisk museum, et keramikmuseum, et internationalt Artist in Residence Program, et hav af gallerier, butikker og cafeer. Derudover var der en meget stor afdeling Ceramic Academy, hvor børn og unge undervistes. Kinesiske familier kan tilbringe deres ferier der og kan lære at arbejde med ler. Taoixchuan er en satsning på keramikken i et omfang, jeg ikke har set noget i nærheden af i Europa.

Vi var i alt 130 udstillere fra hele verden, der deltog i en fælles udstilling, og på markedet de næste tre dage fik vi selskab af 300 kinesiske keramikere og kunsthåndværkere. Et meget stort og velbesøgt marked og heldigvis havde hver stand en kinesisk keramikstuderende, der fungerede som tolk. Det var en meget stor hjælp og fin mulighed til at få et indblik i de studerendes liv og hverdag. Denne smeltedigel af keramikere fra hele verden er svær at beskrive, men der indfandt sig en særlig fællesskabsfølelse, når leret samlede os på tværs af alder, køn og religion.

Efter markedet havde arrangørerne i Taoixchuan tilrettelagt en tur, hvor vi bl.a. besøgte The Big Pot Factory - der lavede klassiske kinesiske vaser helt op til 5 meter høje. Her var teknikken, hvor man samler sektionerne af de store krukker tørt og så afdrejer formen, det, der gjorde mest indtryk på mig.

De næste seks dage boede vi i San Bao, der er anden del af byen med mange små værksteder. Her besøgte vi blandt mange en ung keramikker Zhen Li, som havde værksted med ovne og drejeskiver i en lejlighed på anden sal i et boligkompleks. Han gemte de brugte teblade, brændte dem og brugte asken i sin glasur. Jeg havde faktisk det indtryk, at der blev produceret keramik overalt - i garager, baggårde og altså også i lejligheder.

Et andet sted i byen ligger The Sculpture Factory, hvor mange små værkstedet deles om at brænde i store gasovnen. Stedet summede af liv og var i

The Sculpture Factory

det hele taget et meget ungt og dynamisk miljø. Her blev produceret både støbte og drejede emner og selvom brugsting dominerede, fandtes der også mere eksperimenterede arbejder. Den store produktion af keramik overalt i byen betød også, at der er hele gader med råvarer og værktøj - et slaraffenland for keramikere - og der blev indkøbt en ekstra kuffert.

Gaoling - bjerget hvor kaolinet blev udvundet og sendt ned af floden - var en stor oplevelse. Det var stadig muligt at se hullerne, hvor der blev gravet, men især besøget i landsbyen Yaoli var stort. Der var som at komme tilbage i tiden med gamle smukke huse, hvor man havde et hul i taget, for at kunne bruge regnvandet. Her blev hver en dyrkbar plet udnyttet og småbørn løb rundt med todelte bukser, så man kunne undgå ble.

Det var en stor kontrast til det entreprenante Shanghai med store mængder af beton og Gucciklædte mennesker. Endnu en facet er kommet på mit billede af Kina, men også med en hel del flere spørgsmål, end da jeg tog af sted. Både fagligt og menneskeligt.

Rejsen blev støttet af Statens Kunstfond.

OVNHUSMARKEDET

Af Christina Friis

Selvom der i denne corona-sommer ikke afholdes de årlige pottemager- og kunsthåndværkermarkeder, fortsætter vores tema, som informerer om interessante steder, man kan vælge at tilmelde sig i løbet af året. Vi må alle håbe, at aktiviteterne genoptages til næste år.

OVNHUS kunsthåndværkermarked er åbent for alle professionelle, udøvende kunsthåndværkere. Fra 1. januar til 31. januar kan der ansøges om optagelse. Alle ansøgere søger på lige fod og behandles af én jury. Der er plads til 74 udstillere, fordelt på kvoter med; tekstil 16, smykker 15, keramik 25 og andet kunsthåndværk 18 udstillere. Markedet afholdes på et mindre græsareal, ikke langt

fra havnen i Nykøbing Sjælland. Der opstilles "iglotelte" på 6x6 m med plads til fire udstillere og et mindre antal små "iglotelte" på 3x3 m til én udstiller i hvert telt. Der er ikke vagter på om natten, men flere udstillere overnatter i teltene.

Markedet finder altid sted 4. weekend i juli og er fordelt på tre dage fra fredag middag og frem til søndag eftermiddag. Der er mulighed for, at man kan indrette sin stand allerede fra torsdag aften. Man skal selv være til stede på standen under markedet, så publikum har mulighed for at træffe den enkelte kunsthåndværker.

Markedet er etableret og drives af frivillige ildsjæle og der vil være en del hjælpere til rådighed på selve markedsdagene. Hjælperne tilbyder at holde øje med ens stand, når man skal på toilettet, hente mad eller spise. Der findes en toiletvogn på pladsen, og i sommer var der forsøgsvis mulighed for at tilkøbe bad på havnen. Under markedet er der mulighed for at købe mad, og som udstiller kan man hente koldt postevand i info-teltet.

På markedets anden dag holdes OVNHUS Tinget, hvor der vælges kunsthåndværkerne til Foreningen OVNHUS' bestyrelse, fulgt af en festmiddag.

Alle kunsthåndværkerne bliver præsenteret på OVNHUS' hjemmeside. Markedet bliver annonceret i vestsjællandske dagblade og lokalaviser i ugerne op til markedet. Der bliver desuden trykt foldere og plakater med alle deltagernes navne. Der bliver ophængt kæmpebannere ved indfaldsvejene til Odsherred.

Jeg har deltaget på OVNHUS Kunsthåndværkermarked tre gange. Det er et meget velorganiseret marked med kunsthåndværk af høj kvalitet i skønne omgivelser. Jeg har deltaget i regn, hedebløge og storm - alligevel har markedet været godt besøgt. Det er mit indtryk, at de besøgende vender tilbage år efter år og mange har gjort det til en tradition. Markedet kan varmt anbefales.

MOBIL DREJNING

Af Christian Glahn

I slutningen af 2019 investerede jeg i to små elektriske drejeskiver af typen Shimpo RK5-T med henblik på at bruge dem til drejeundervisning. Der er tale om en skivetype der er beregnet til amatører og hobbyfolk, men den er ikke desto mindre kraftig nok til formålet. Der er ikke tale om billigt legetøj. Den lave vægt på 12 kg gør den let at flytte rundt på og tage med. Den forhandles – uforståeligt nok – endnu ikke i Danmark.

Min idé med investeringen var at lancere et undervisnings-koncept der går ud på, at jeg tager mit lille, mobile værksted under armen og møder op på hjemadressen hos den kunde, der har hyret mig til at undervise sig. Jeg medbringer, foruden én eller to skiver, en skammel, noget værktøj og et par ruller blåler. Kunden sørger for et solidt bord, en spand vand og et par håndklæder, samt et rum med en almindelig 220 V stikkontakt. Så er vi kørende.

Undervisningen henvender sig til begyndere og let øvede, så der bliver altså ikke tale om drejning i mesterklassen. Af billedet fremgår det, at motorhuset på skiven rager op, så det er umuligt at dreje flade fade meget større end 30 cm i diameter. Det er også rigeligt. Jeg har valgt udgaven uden pedal, men med hånd'speeder' som gør det muligt både at sidde ned og at stå op og dreje uden at stå for meget på ét ben. Så er jeg ikke afhængig af højden på det bord, som kursisten har skaffet på dagen.

Skiven leveres med nogle aftagelige bats af blå plastic, som jeg hurtigt supplerede med nogle hjemmelavede bats, skåret af en 12 mm støbekrydsfinérplade fra Bauhaus. Jeg skar dem groft i form med en fukssvans, borede huller til boltene i skiven og rundede batsene af med en elhøvl mens de roterede på skiven. Så var jeg sikker på at de blev cirkelrunde.

Næste trin i processen var at køre nogle pilotforløb i bekendtskabskredsen, og da jeg var nogenlunde sikker på konceptet, investerede jeg i trykning af 500 flyers til uddeling. Så var jeg klar. Så kom Corona....

Oveni kom så en forårsflytning til Skælskør, hvor jeg nu, efter 27 gode år i Lejre, har slået mig ned og er ved at etablere værksted. Mit første job med de små skiver kommer til at foregå over fire dage i august i forbindelse med sommeraktiviteter for børn her i byen, finansieret af en Corona-pulje fra staten. Det bliver en fest!

Skælskør er en vidunderlig, naturskøn by med et fantastisk netværk for keramikere, organiseret i foreningen KIT. Kan stærkt anbefales! Man kan se mere om drejeundervisningen på hjemmesiden: www.chrglahn.dk

PS. For en ordens skyld kan jeg oplyse, at jeg ikke har nogen kommercielle interesser i Shimpo.

LIV PÅ FRILANDSMUSEET

Af Brittany Overgaard fra Nationalmuseet

Gamle, støvede bygninger - sådan er der nogen, der vil beskrive Frilandsmuseet. Men denne sommer har museet sat sig for at få aktiveret nogle af bygningerne, der ellers ikke bliver besøgt så meget. Og en af dem er pottemagerværkstedet. Værkstedet stod oprindeligt i Sorring, men det blev erhvervet af Frilandsmuseet i 1952, nænsomt pillet fra hinanden og genopbygget på museet. Gæster har kunnet besøge værkstedet siden 1954.

Værkstedet blev opført i 1844, og ejeren var en gårdmand fra Sorring. De fleste værksteder lå dengang sammen med større eller mindre landbrugsjendomme, og pottemagerne drev landbrug ved siden af værkstederne. I løbet af 1800-tallet var Sorring blevet et af Danmarks største centre for lertøj, og i 1870 var der omkring 70 pottemagere i byen. Den tid er gået i glemmebogen for mange, men på Frilandsmuseet kan man nu opleve, hvordan det ville have været at besøge pottemagerværkstedet, dengang ovnene bugnede med lertøj.

Peter Durlev er keramikker og ejer af Durlev Keramik på Østerbro i København. Men denne sommer er han taget til Kongens Lyngby for at aktivere Frilandsmuseets pottemagerhus fra Sorring. Peter kommer til at sidde foran værkstedet og vise gæsterne sit håndværk samt producere nyt lertøj til museets samling. Det vil også være muligt for museets gæster at få en jysk lerkump i hånden, så de

kan lave deres egne lerkreationer. Dem der er nysgerrige på bygningen, kan også træde indenfor og få fornemmelsen af, hvordan et pottemagerværksted så ud i 1800-tallet.

MINDEORD 1

Af Bibi Hansen

Gurli Hjort døde lørdag morgen, den 13. juni 2020. Gurli var en god veninde gennem næsten 30 år. Hun var et kreativt og idérigt menneske, der kunne finde det bedste i sine omgivelser at være glad for. Imødekommende og idérig, og i det hele taget en ildsjæl inden for det keramiske område. Desværre nåede hun ikke at være medlem af pottemagerforeningen ret længe, hvilket hun ellers havde glædet sig til.

Når vi var på svampeture eller keramikmarkeder, kunne hun finde det sjove selv i silende regn. Fester og mad var hun også god til. En sommer efter en fest endte vi med en sneboldkamp i gaden - sne gemt, planlagt fra vinteren. I de senere år arbejdede Gurli på Clay Museet, hvor mange sikkert er blevet budt velkommen af hende i receptionen. Gurli var et menneske, mange vil savne.

Æret være hendes minde.

Små skåle af Gurli Hjorth

MINDEORD 2

Endnu en af de nyligt indmeldte medlemmer er afgået ved døden. Kim Dyrholm døde den 30. juni efter et aggressivt kræftforløb. Det meddeler hans kone Margit.

Kim blev uddannet på Aarhus Kunstakademi i 1976, og på nær tre år, hvor han var med til at etablere en pottemagerskole i Bangladesh for DANIDA, har han haft egne værksteder. Det sidste i St. Sjørup på Djursland. Her drev parret deres fælles butik, hvor Kim sørgede for keramikken, og Margit bidrog med patchwork. Kim har desuden arbejdet som seriedrejer for Kaj Moth i Randers.

Foreningen havde set frem til at byde vores erfaring kollega velkommen i kredsen, og det er med stor sorg, vi har modtaget nyheden om hans pludselige død.

Æret være hans minde.

HVERDAG TRODS CORONA

Af Bodil Sørensen

Selvom der har været nedlukning, kan man godt få tilfredse kunder. Sådan en er Frants Bro, som har skrevet følgende om Annette Printz:

"Jeg har været en tur forbi Annette Printz' værksted og galleri, der ligger midt i Knebel by på Mols. Vi fik en hyggelig snak og kaffe i deres fine butik. De er tre om galleriet: en der maler, en der laver stof med bivoks til at lukke krukker eller pakke mad ind i, og Annette, der laver stentøj, figurer og raku. Meget alsidigt og spændende.

Annette har postet en del på Facebook, så ingen skulle være i tvivl om, at der var åben her i disse nedlukningstider. Det er lavsæson for turister på Mols, men Annette håber, der bliver lukket op igen inden sæsonen. Hun har prøvet at søge støttekroner, men desværre var april lige den måned, hvor hun havde nogle bestillinger, så der blev ingen støtte. Måske næste gang. Ellers holder hun fanen højt og håber på en god sommer."

I butikken hos Annette Printz

HOLMEGAARD VÆRK

Mandag, den 8. juni åbnede K.K.H. Kronprinsesse Mary officielt det nye museum Holmegaard Værk. Allerede den 30. maj var de første gæster blevet lukket ind, og det havde ført til mange rosende anmeldelser af det nye museum i Næstved Kommune.

Der har været glasproduktion i Holmegaard siden 1825 og håndværket har sat sit præg på hele regionen, fx med indvandring af udenlandske faglærte glaspustere. I det 20. århundrede skete skiftet mellem udelukkende mundblæst til det billigere presede glas og fuldautomatisk masseproduktion af emballageglas. Samtidig havde værket en produktion af egentlig kunstglas med en kunstnerisk leder, tilknyttede kunstnere og et samarbejde med Den Kongelige Porcelænsfabrik og Georg Jensen. 2008 gik firmaet konkurs, hvilket Danske Pottemagere også fik skrevet om dengang.

Nu skal Holmegaard så genopstå som et museum, der ifølge konceptet skal være et 'hotspot for kunsthåndværk og tradition'. Der vil være arbejdende værksteder til både glas og keramik. Foruden glaspusteri skal nemlig også egnens keramiktradition være repræsenteret på museet. I forbindelse med det har Museum Sydøstdanmark flyttet sin store samling af Kähler Keramik til Holme-

gaard Værk. Der er flere end 6000 keramiske genstande, man kan gå på opdagelse i. Det er et oplagt sted at arrangere et besøg til, når foreningen igen kan komme på udflugt!

NYE MEDLEMMER

Der er igen kommet mange nye medlemmer siden sidste blad, og traditionen tro får de en lille præsentation i det følgende. Dem som ikke nåede at sende et par billeder og lidt fakta om sig selv til redaktøren inden deadline, når det forhåbentlig snart, så de kan blive portrætteret i næste nummer.

Hanne Munk Kure

Hanne Munk Kure har sin uddannelsesmæssige baggrund på Århus Kunstakademi, hvor Kim Holm var hendes lærer på lertøjslinjen fra 1986-90. Hun har i 10 år arbejdet med keramikken på fuld tid og har sin primære afsætning hos Galleri Bo i Skagen, hvor hun også bor. Udover galleriet sælger hun også direkte fra værkstedet og gør opmærksom på sig selv via Facebook.

Hanne kunne godt tænke sig at få lidt flere salgskontakter i større byer som Aarhus og København. Hun arbejder primært figurativt, og fugle fylder meget som motiv. De er fortrinsvist håndmodellerede og både i stentøj og rakubrændt. Hendes værker fortæller historier om hendes livsværdier samhørighed, fællesskab og lykke.

Sidste frist for indsendelse af artikler, læserbrev, annoncer, kommentarer, ris og ros er:

1. september 2020

2.

Næste udgave af Danske Pottemagere udkommer i oktober 2020

Eva Hermann

Eva Hermann har i snart 50 år ladet sig inspirere af de vilde danske blomster og den vestjyske natur i sit lertøj. Oprindeligt troede hun, hun skulle være billedkunstner, men blev tiltrukket af keramikken på Århus Kunstakademi i 1970. Hun er langt hen ad vejen autodidakt og arbejder helst i lertøj med begitning, sgraffito og en klar glasur.

Eva har brugt dekoration med horn, men bruger nu mest pensel. Hun er optaget af oxydernes og pigmenternes samspil med lerets farve, som skinner igennem begitningen. Hun prøver at fange eventyret i den vilde flora og insektverdenen så ægte og oprigtigt som muligt.

Eva bor sammen med sin mand, som er elektriker, i en gammel klitgård ved navn Svolling i Husby nær Vesterhavet i et vidunderligt naturområde.

**GLASUR
LER
VÆRKTØJ
BØGER**

gGlazes.com

Benny V. Christensen
Import Export Agentur

TOTAL - LEVERANDØR TIL DEN KERAMISKE INDUSTRI

- Importør af VINGERLING' keramiske lertyper
- Importør af FERRO's keramiske glasurer og oxyder
  - Levering med egen bil

Humblevej 26 B, Kædeby, 5932 Humble
Telefon 62 57 12 80 - Telefax 62 57 29 37 - Mobiltelefon 20 46 39 98
e.mail: bennychristensen@c.dk

Kom og besøg vores nye udstilling

Se mere på www.strojerler.dk

STRØJER
LER

*Værkstedet hos
Hanne Munk Kure*

DANSKE POTTEMAGERE

*

DET DREJER SIG OM LER

Fra Kim Dyrholms værksted